

عنوان مقاله:

اثرات سطوح مختلف لسیتین تخم مرغ بر مقاومت به تنش کمبود اکسیژن در ماهیان انگشت قد بنی *Mesopotamichthys sharpeyi*

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار دریا محور (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مونا محمدی - کارشناسی ارشد گرایش تکثیر پرورش آبزیان دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

وحید یآوری - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، دانشکده منابع طبیعی دریا، گروه شیلات، خرمشهر، ایران

حمید محمدی آذر - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، دانشکده منابع طبیعی دریا، گروه شیلات، خرمشهر، ایران

محمد ذاکری - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، دانشکده منابع طبیعی دریا، گروه شیلات، خرمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه به منظور بررسی اثر لسیتین تخم مرغ در غذا بر مقاومت به تنش کمبود اکسیژن در ماهیان انگشت قد بنی *Mesopotamichthys sharpeyi* انجام گرفت، ماهی ها با میانگین وزن اولیه 0.17 ± 0.03 گرم با غذاهای آزمایشی دارای انرژی و پروتئین یکسان و مقادیر مختلف لسیتین شامل 0، 2، 4 و 6% در چهار تیمار آزمایشی که هر یک دارای سه تکرار بودند به مدت 8 هفته در 3 نوبت در روز تاحد سیری تغذیه و مورد آزمایش قرار گرفتند. در پایان آزمایش میزان زنده مانی با اعمال تنش کمبود اکسیژن یا خارج از آب نکه داشتن 10 قطعه از ماهیان در هر تیمار به مدت 12 دقیقه و برگرداندن به آب بدون هواده مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که افزایش مقدار لسیتین در جیره غذایی باعث افزایش مقاومت ماهیان انگشت قد بنی در مواجهه با تنش کمبود اکسیژن شده است. بیشترین میزان شاخص بازماندگی مربوط به تیمارهای حاوی 4 و 6 درصد لسیتین و کم ترین میزان این شاخص مربوط به تیمار شاهد و 2 درصد لسیتین بود ($P < 0.05$) مطالعه حاضر نشان داد که وجود لسیتین به مقدار 4% به عنوان یک مکمل غذایی در جیره غذایی، دارای اثر مثبت بر مقاومت ماهیان انگشت قد بنی در برابر تنش کمبود اکسیژن بوده است.

کلمات کلیدی:

تنش کمبود اکسیژن، لسیتین، ماهی بنی (*Mesopotamichthys sharpeyi*).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401951>

